

INTRODUCZIUN

DAD URSICIN G. G. DERUNGS-BARTOLOMEI

Per la dumengia della sontgissima Trinitad porscha la liturgia ina passascha ord il discuors de Jesus da notg cun Nicodemus, ault dignitari dils Gadius. Notg. Sco en auters loghens egl evangeli da Gion, stat il plaid era cheu en in dubel senn: Notg ei il mument dil tradiment (Gn 13,30), mo era della revelaziun, il mument ch'igl essenzial vegn paleis, mo sa buca vegnir tschaffau ual mo aschia. Ins sto nescher danovamein «ord il Spert» (Gn 3,8) che sufla nua ch'el vul. Quei ei la revelaziun «da notg»: «Aschizun ha Dieus carezau il mund ch'el ha dau vi siu unic Fegl».

Tut quei che nus savein dir della sontgissima Trinitad ha cheu siu origin: En Diu ei carezia – el ei buc in esser sublim isolau («Jeu sun buca persuls, pertgei il Bab ei cun mei», di Jesus, Gn 16,32). En Diu ei relaziun e veta, e donaziun: El ha dau vi siu Fegl pil mund. La veta en Diu ei participaziun, aschi fetg che nus essan cumpigliai. Esser cumpigliaus vul dir esser participonts della relaziun de veta en Diu e cun Diu. Ils discuors da cumiau (Gn 14–17) ein pleins de quei messadi. «Nus vegnin tier tgi che careza il Bab ed observa mes plaid, e prendein avdonza en el» (Gn 14,23).

Igl ei quasi in paradox: Trinitad che pareva il pli ault e lontan misteri, significhescha relaziun e veta, participaziun e vischinonza de Diu. Cardientscha, «crer en el», ei perquei buca semplamein in act affirmativ, raziunal, mobein «seschar prender viaden» ella relaziun cun Diu; participaziun a sia veta. Crer vul dir: astgar esser cumpigliaus.

EVANGELI

Gn 3,16–18

¹⁶Aschizun ha Dieus carezau il mund, ch'el ha dau vi siu unic Fegl, sinaquei che scadin che crei en el mondi buc a piarder, mobein hagi veta perpetna. ¹⁷Pertgei Dieus ha buca tarmess siu Fegl el mund, per ch'el trueschi il mund, mobein per ch'il mund vegni spindraus entras el. ¹⁸Tgi che crei en el, vegn buca truaus; tgi che crei buc, ei gia truaus, perquei ch'el ha buca cartiu el num digl unic Fegl da Diu.